

ХАНКО: За Борила! Не е вярно, че латини и ромени убиха царя!
Не е вярно, че свети Димитър го пробод! Това го пуснаха тогава
като мътва из войските, за да не се опетни името на истинските
убийци!

/ Мария се мъчи да прикрие възмущението си.

МАРИЯ: Имам право! А какво по-точно знаеш за убийството на
царя? Искам да знам какво се мътви между народа...

ХАНКО: Уби го войводата Манастир по поръка на царицата и на
Борила! Кълна се в копчето на Свети Димитър! Това го знаят
всички. Макар, че пред света се говори друго... Народът всичко
знае, колкото и да крият от него...

/ Мария се изправя. /

МАРИЯ: Време е... Ще вървя, че окъснах.

СЕВДАНА: Бъди благословена, светла болярке!

ХАНКО: На сърцето ми олекна, като видях, че има още властел-
ски родове, верни на словена зацар Иваница... И нека това, кое-
то казах си остане тука... Макар, че няма човек да не го знае...

РАКИДА: Ала ти не бива, не бива да се връщаш самичка. Слънцето
залезе вече...

МАРИЯ: Аз не се страхувам. Благодаря и с богом ви, добри люде!

ХАНКО: И не ни каза от кое коляно произхождаш?

/ Мария посочва към елaticiцата, която
Ракида държи. /

МАРИЯ: Този образ тук е на моя покоен баща...

/ И тя бързо изтичва навън. Тримата се
спогледат смаяни. Чува се тропота на
отдалечаващия се кон. /

6 с ц е н а

Манастирът "Света Троица" край Търновград.

/ В килията гори воденица. Влиза Добромир.